

Mapes

Nota de premsa

El gener de 2008 Jorge R. Pombo (Barcelona, 1973) va inaugurar l'exposició *Ciutats* a la Galeria Joan Prats-Artgràfic de Barcelona. Sempre vaig pensar que la seva obra era com una crònica de totes les reflexions que ell feia durant els seus viatges. Reflexions filosòfiques, emocionals, artístiques i sensorials. Després de les sèries de viatges en tren pel nord d'Europa (recollides en l'exposició *Intro de 2002*), van venir les sèries de pintura "blanca", fruit de les seves estades a Groenlàndia, i que es van exposar sota l'explícit títol de "Blanco" (2004), ambdues exposicions a la galeria esmentada. Les obres de l'exposició *Ciutats* presentaven totes elles superposicions d'imatges de diverses ciutats. En un text d'aquella època, Jorge R. Pombo descrivia així la utilització d'aquest recurs: *Darrera la superposició d'imatges d'edificis, hi ha el concepte de zapping arquitectònic, com a metàfora del cultural. Intento transmetre una certa idea de confusió. Confusió de llocs de pas. Superposar és per a mi, fer conviure, en un mateix espai físic dues realitats diferents: Ciutats, històries, cultures... lluita de contraris, però que a la vegada són complementaris. Em fascina el cubisme analític i, de fet, podria ser la llavor d'on ha brotat la meva sèrie actual de superposicions, malgrat que no és la primera vegada que treballa amb imatges superposades. M'encanta aquesta manera de codificar la figuració, en què es despleguen innombrables formes geomètriques que creen la sensació d'una quarta dimensió plàstica. Busco alguna cosa semblant, però sense codificar, mitjançant la presentació d'imatges objectives, gairebé fotogràfiques.*

Jorge R. Pombo va seguir aprofundint en el tema de les ciutats. Aquella no era una etapa i prou en la seva trajectòria, si no el primer estadi d'una reflexió que es perllongaria molts anys. Paral·lelament a la superposició d'imatges, va començar a pintar les ciutats des de dalt, allunyant el seu punt d'observació i situant-lo al nivell dels satèl·lits d'investigació geogràfica. Així va iniciar-se l'etapa dels "mapes". Istanbul va ser la primera ciutat que va pintar vista des del cel. Va ser després d'un viatge que hi va fer. Des de l'avió, va descobrir una nova forma pictòrica carregada de connotacions que atenyien especialment a l'esser humà. Va començar a contemplar la ciutat com un espai físic concret en el que es desenvolupen els individus. Un espai artificial, i com a tal, codificat, que determina la vida segons unes pautes que, en el fons, li són alienes. Després d'Istanbul va venir Nova York, ciutat en la que l'artista resideix actualment. Crida especialment l'atenció que el nom de la ciutat, escrit al damunt de la pintura, apareix tot guixat amb traços decidits. Segons explica ell mateix, això no és altra cosa que la manera en la que ell reflexa la tensió que implica la idea de ciutat. Els seus quadres busquen transmetre la reacció humana que es produeix, en haver de compartir un espai físic artificial. La cohabitació comporta la creació de normes i convencions estrictes que coarten el comportament i el condicionen. En la sèrie de Lucca, la més recent, s'introdueix un nou element, que en aquest cas és paradigmàtic: el de les

muralles. La ciutat esta encerclada per una línia que subratlla intensament la idea de territori delimitat, esdevé una mena de marc real del lloc en el que es desenvolupen les relacions socials i que actua de forma simbòlica en contra de la llibertat dels individus.

Fins a cert punt, la sèrie de mapes, contra el que es pugui pensar, es una sèrie molt més expressiva que intel·lectual *stricto sensu*. Això s'intueix en la manera de pintar. En les sèries de Nova York, es dedueix a través de la barreja dels colors i de la vibració que transmeten els procediments pictòrics emprats per l'artista. En la sèrie de Lucca, ho podríem pensar per la pintura aplicada amb un rodet sobre el mapa de la ciutat, dibuixat més que no pas pintat. Potser aquest aspecte últim, l'expressiu, és el comú denominador de tot el conjunt de la seva obra; des dels primers paisatges de finals dels 90, passant per les diverses sèries dedicades a la pintura barroca i, darrerament, les ciutats. Sense cap mena de dubte, l'actitud de Jorge R. Pombo em fa pensar en la de tots aquells artistes de la història de l'art que, de manera obsessiva, han buscat la resposta a les tres preguntes eternes: qui som? d'on venim? on anem?.

Anna Belsa

L'exposició consta d'una vintena d'obres sobre tela de les sèries "Nova York" i Lucca, realitzades entre els anys 2012 y 2013 i estarà oberta del 20 de novembre de 2014 fins el 31 de gener de 2015.

Per més informació: 93 368 36 72 o info@elquadernrobot.com